

Életet betöltő feladat

Ennek a népnek a tagjai vagyunk mindannyian, szükségünk van egymásra és a hazánkra, mint a vízre és a levegőre. Tudományos kutatások igazolták, hogy aki tudja szeretni a hazáját és azért képes áldozatot is hozni, az tovább él – mondta Andrásfalvy Bertalan. A néprajzkutató professzor szerint az ember ott érzi otthon magát, ahol a szerettei élnek, és ahol viszontszeretik. Andrásfalvy Bertalan professzorral a XI. Harkányi Szabadegyetemen tartott előadása után beszélgetett Fekete Zsuzsa.

- Azt mondta az előadásában, hogy a néphagyomány megteremtette a módját annak, hogyan kell szeretni egymást.

Valóban, hiszen a népművészet a szeretet kifejezésének az eszköztára. Ha nem fejezzük ki szeretetünket, akkor semmik vagyunk. A szeretet cselekvésre való felszólítás, nem érzelem. A néphagyomány bölcs. Például arról is gondoskodott, hogy az anya szerethesse kicsinyét, mert a szülés utáni időszakban nem kellett házimunkát végeznie, főznie. A kisbaba megérkezésekor a nőnek a választott komaasszonya segített háztartást vezetni. A néphagyomány megtanította, hogyan adják át a szeretetet.

- Hogyan jutunk el a néphagyománytól odáig, miként szeressük a hazánkat?

A szeretetnek körei vannak, és ezek a körök egymásra épülnek. Első az anya-gyerek szeretet, majd a házastársi szeretet, ezek nélkül nem jöhet létre a hazaszeretet sem. Az erkölcsi törvények az élet boldogságának alapját jelentik. Ehhez szorosan hozzátartozik, hogy szeressük a hazánkat, egy darab földet, és azokat akik ott élnek, vagyis szerethessünk fenntartás nélkül.

- Ezek szerint a hazaszeretetre nevelés már a születéskor elkezdődik?

A szeretet megélésének, élményének a művészeteken keresztül való állandó táplálása,

jelenné váló tétele a feltétele annak, hogy a hazánkat is szerethessük.

- Idézem egy mondatát: „Ennek a népnek a tagjai vagyunk mindannyian, szükségünk van egymásra és a hazánkra, mint a vízre és a levegőre.”; Furcsa ezt hallani a globalizált világban.

Ezt nem én találtam ki, tudományosan bizonyított tényekről beszélek. Ezt a területet Kopp Máriaék kutatták, eszerint aki tudja szeretni a hazáját és képes áldozatot is hozni érte, az boldogabb és tovább él.

- Mit gondol, hogy kinek nehezebb áldozatot hozni a hazáért, aki itthon marad vagy aki elmegy, és máshol próbál szerencsét?

Talán furcsán hangzik, amit mondok, de aki elmegy, annak a hazaszeretete nem volt annyira elég, hogy itthon vállaljon közös sorsot rokonaival, barátaival.

- Ezzel azt akarja mondani, hogy az szereti igazán a hazáját, aki vállalja a nehezebb sorsot, esetleg a szenvedést?

Aki itthon marad.

- Ezek súlyos szavak...

Igen, és félve is mondom ki, mert a fiam tíz évig Amerikában élt, de hazajött. Sikeres kutatóorvosként dolgozott, kiváló állása volt, több találmánya. Elismerték a munkásságát, de hazajött. Ez a legnagyobb boldogságom.

- Elárulható abból valami, hogy miért ment el, és miért jött vissza?

Itthon gyógyszerügynökként nem látott perspektívát, kint pedig jó állást kapott kutatóként. Japánban és Amerikában is dolgozott, neves szaklapok idézik. Mikor hazajött elmondta, hogy könnyebb volt külföldön dolgozni, de nemcsak a pénz, és a körülmények, hanem a légkör miatt is. Itthon sok a féltékenység, az emberek akadályozzák egymást. Ebben a tekintetben kint olyan helyen dolgozott, ahol éppen ennek az ellenkezőjét tapasztalta. Végül itthon is megtalálta a helyét.

- Igaz lehet, hogy aki hosszú időre külföldre költözik, elveszíti a gyökereit itthon?

Elveszíti, és nem tudjuk, hogy milyen szenvedéseken megy át anélkül, hogy pontosan meg tudná fogalmazni, hogy miért is szenved.

- Vagyis külföldön nincs „haza a magasban”, ami ennek a szabadegyetemnek a mottója?

Vannak, akik tudják ápolni a kapcsolatot a hazával, és áldozatot hoznak érte, de igazán itt kell megvédeni és szeretni a hazát.

- Nagyon fontos az anyafölddel való kapcsolatunk. De a szocializmusban a panelba szorított emberek éppen ezt a kapcsolatot veszítették el. Mi ennek a következménye?

A következménye a demográfiai sérülésünk. Többen halnak meg, mint ahányan születnek, ez ebből is következik. Vannak falvak, ahol sok a munkanélküli, nincs az embereknek saját földjük, csak nagybirtok van. Ezért is tettem felhívást a nagybirtokosoknak, hogy adjanak egy kis földet a falusiaknak, mert a földdel csodát lehet művelni. Az senkinek nem jó, ha valahol nyomorognak az emberek. Jó példa erre Cserdi, ahol a lakosság hetven százaléka cigány. A falu néhány saját hektárján intenzív, fóliás gazdaságot épített, ami nemcsak eltartja az embereket, hanem még arra is jut, hogy adományozzanak.

- Hogyan élhetjük meg a közösséget, az együvé tartozást a mai Magyarországon?

A művészetek egyértelműen ezt a célt szolgálják. Mit gondol, miért járnak táncházba, kórusba az emberek? Mert ez élményt ad mindenkinek, fiatalnak és idősnek egyaránt.

- Miért tartja fontosnak, hogy együtt mozduljunk, énekeljünk?

Ez szolgálja az egészségünket, és így jön létre a „haza a magasban”. A művészet teremtése az egyik legfontosabb emberi élmény, ami megtarthat minket, és egészsé teheti életünket. A művészet közösségeket hoz létre az elmagányosodott emberek között. Az iskolákban is sokkal nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a közösséget teremtő művészeti oktatásra.

- Azt mondta az előadásában, hogy a néphagyomány ma már nem tudja biztosítani a szeretet közlését, mert egyszerűen kidobták az életünkből. Hogyan lehet pótolni?

Az óvodai és iskolai oktatással. Az óvodák ebben a tekintetben nagyon jól működnek: a gyerekek énekelnek, játszanak, agyagoznak, rajzolnak, fonnak, szőnek, kézműveskednek, vagyis a teremtés örömét adják nekik ezzel. Úgy vélem, hogy az óvoda a mai köznevelés legsikeresebb műfaja. Ezt a művészi gyakorlatot kellene tovább vinni az általános iskolába, majd még tovább.

- De én pont úgy tapasztalom, hogy ez valahol elvész.

Elvész, mi éppen ezért sokat harcolunk, hogy változzon a helyzet. A honismereti, népművészeti oktatásra is igen nagy szükség lenne.

- A hazaszeretetet észrevétlenül kellene csepegtetni a gyerekekbe, de a kicsik többsége amerikai rajzfilmekben nő fel...

Életet betöltő feladat

Írta: Fekete Zsuzsa

2018. augusztus 21. kedd, 06:19 - Módosítás: 2018. augusztus 21. kedd, 06:49

De ez nem a gyerek hibája, hanem a szülőé! Nem elég kikapcsolni a tévét, hanem adni kell helyette valamit. Meg kell tanítani a gyereket játszani! A gyerek nem azért ül a tévé előtt, mert az a legnagyobb élvezete, hanem azért, mert nem tanulta meg a szüleitől az igazi élvezetet adó közös játékot, éneklést, táncot. Sokan egykeként nőnek fel, pedig már egy testvérrel is lehet közösséget alkotni, együtt játszani.

- Ha a család valamilyen oknál fogva nem tudja megadni mindezt, pótolhatja az óvoda és iskola?

Ez az óvónőktől és a tanároktól függ. Talán a tanügyi igazgatásnak is nagyobb lehetőséget kellene nyújtani a közös alkotásra és a hagyományok őrzésére.

- Professzor úr, mit jelent az ön számára a magyarság?

Életemet betöltő feladat.

- Nehéz feladat?

Nehéz. Mert le kell küzdeni a reménytelenséget.

Forrás: <http://www.parokia.hu/v/9312/>

A XI. Harkányi Szabadegyetemen elhangzott előadás itt tekinthető meg: https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=MrvEcYppbtI

Életet betöltő feladat

Írta: Fekete Zsuzsa

2018. augusztus 21. kedd, 06:19 - Módosítás: 2018. augusztus 21. kedd, 06:49
